

ODKAZAĆ (27) *vb pf*

o jasne. ◇ *W inf* -ka- (10), -kã- (5); -kã- *UstPraw, SkarJedn*; -ka- : -kã- *Mącz (5:1), RejPos (4:1), Calag (1:1)*; drugie a jasne. ◇ *W pozostałych formach a pochylone.*

inf odkazać (15). ◇ *fut 2 sg* odkążesz (1). ◇ *3 sg* odkáže (1). ◇ *praet 3 sg m* odkązał (9). ◇ *con 3 sg m by* odkązał (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. odkazanego co mający, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *W sposób urzędowo potwierdzony przekazać, dać komuś innemu jakąś rzecz; legare Mącz, Calag; commendare, dedicare Mącz [w tym: co (17)] (22) :*

odkazać komu (1): A gdy by fię rzecz działá przed niemi o dziedzictwo/ tedy sędzia ma nam odkazać/ przą y žalobą á my z rádami naszemi to roładzim *UstPraw B4v.*

a. *O dobrach materialnych (21) : Mącz 85c; Befcheiden. Odkazać/ et oddać. Legare. Scribere haeredem. Calag 73a.*

odkazać komu (9): Item Powydział yfch v woycziecha Choyky czyeflye grzywną beř trzech grořzy pyenyedzi za powroř y Naczinye oycza řwego ma dęgu. The řzyeftrze řwey mlodřchey Reginye odkazař *LibMal 1547/137, 1547/132 [2 r.]; RejFig Aa5v; Legator, Teřtamentarz ten który komu co odkazař. Mącz 186d, 186d, 194d, 249c; KlonWor 71.*

W charakterystycznych połączeniach: odkazać imienie, klenoty (4), owies, pieniądze ([ile] grzywien pieniędzy) (4), upominki (3).

Zwrot: »na testamencie, testamentem odkazać« = commendare a. relinquere testamento, legare Mącz [szyk zmienny] (4:1): Haeredem testamento relinquere, Teřtamentem komu ymienie odkązać/ Dziedzicem vczinić. *Mącz 194d, 186d [2 r.], 206c, 452c.*

Przen [w tym: komu (6)] (7) :

Zwrot: »testamentem, testament, na testamencie odkazać« [szyk zmienny] (4:1:1): *RejPos 88, 88v, 89 [3 r.];* wróćcie fię do Chryřtuřa nie rozdzielnego/ y do Teřtamentu iego/ ná ktorym nam miłość y iedność odkazać raczył. *SkarJedn 332.*

Szeregi: »dać ani odkazać« (1): Ktorych [*boskich upominków*] żadny Pan áni żadny mocarz řwiátá tego dáć áni odkązać nigdy nie może *RejPos 89.*

»odkazać a zostawić« (1): tedy fie tym cieřz/ iř tak błogofławione vpominki á tak zacne klenoty ten dobrotliwy Pan nam nędznemu řtworzeniu řwemy [!] tym teřtamentem/ iákoř řlyřzał/ řwiętytm řwoim/ odkązać á zořtáwić raczył/ iáko dzyatkom. *RejPos 89.*

2. *Odpowiedzieć (2) :*

odkazać komu (1): Kiedy co doniego wskaze zeby mu razem odkazař natę albo naonę stronę mecommunicuiąc tego znikom. *ActReg 82.*

odkazać „co” naprzeciwo czemu (1): przikazyemy wa^m [...] otim wřzitkim dořtatecznie biřcie sye dowiedziely y czo tesz kroi polřky na przeczywko temv odkaze *LibLeg 11/21v.*

[*Z przytoczeniem: że Cato gdy go pytano/ napierwey odkazař: bydło dobrze řpráwować CiceroKosz K2.*]

3. *Kazać odejřć, opuřćć jakieř miejsce, wypędzić; eicere, relegare Calag (3) :*

Zwroty: »[kogo] odkazać precz od siebie« (1): Ktore odkażesz precz od siebie/ biádá im będzie przez ciebie *ArtKanc* C18v.

【»odkazać żonę«: ktoby opuścił (*marg*) odkázáł odsie [!] [...] (-) żonę fwoię niechái iéi dá líft rozwodny *MurzNT Matth* 5/31 (*Linde*).】

Przen (1) :

Zwroty: »do piekła odkazać« (1): [*Ksiądz Powodowsk*] czći zá pieniądz ná nas nie zoftáwił/ y owfzem żywych ták nieprzyftoynie fpotwarzawfzy/ ná koniec po śmierći do pieklá odkazał *NiemObr* 4.

【»[kogo] od siebie odkazać« : fyn Boży [...] złe ludzie niewierne/ od fiebie odkaze na wieczne potempienie. *FlinsCunDzień* B2.】

a. praw. *Wywołać, skazać na banicję* (1) :

Zwrot: »odkazać z miasta« (1): Odkázác Wywołać z miáftá. Relegare. Eiicere oppido. *Calag* 504b.

Synonimy: **1.** *oddać, odlecić;* **2.** *oddać, odmówić, odpowiedzieć, odprawić;* **3.** *oddalić, odesłać, odprawić, wypędzić;* **a.** *wywołać.*

Formacje współrdzenne cf KAZAĆ.

Cf **ODKAZANIE, ODKAZANY**

LWil